

tează diferitele cazuri de întrebuințare a acestei forme; așa, de pildă, el distinge: 1) cazurile legate de o diferențiere insuficientă a aspectului perfectiv și imperfectiv în limba veche, 2) cazurile legate de fărâmițarea sistemului din slava comună, la timpurile trecute, 3) cazurile în care aspectul temei verbale se simte clar, iar forma imperfectului se formează pentru transmiterea « unei oarecare nuanțe speciale, proprii ca sens ».

În anii din urmă, a crescut considerabil interesul pentru alte sectoare ale gramaticii comparate, în special, pentru sintaxă, pentru problemele sensului și întrebuințării formelor și categoriilor gramaticale. O atenție deosebită a slaviștilor sovietici este concentrată asupra problemei sensurilor și funcțiilor pe care le au cazurile în limbile slave. În legătură cu aceasta, menționăm disertațiile a doi candidați în științele filosofice V. N. Toporov<sup>22</sup> și D. S. Stanișeva<sup>23</sup> și o mare lucrare aflată sub tipar: *Cazul instrumental în limbile slave*, pregătită de Institutul de slavistică. Această lucrare vastă conține un material foarte bogat excerptat din monumentele vechi, din textele dialectale și literare ale tuturor limbilor slave. Ea se ocupă cu cele mai vechi forme fără prepoziție ale cazului instrumental, cu dezvoltarea construcțiilor prepoziționale, combinațiile sinonimice și paralele și interpretează pe larg și procesele adverbializării cazului instrumental.

La Institutul de slavistică, A. B. Pravdin redactează o monografie despre cazul dativ în limbile slave, din care a și publicat o primă parte a cercetărilor sale: *Dativul verbal în slava veche și în vechea limbă rusă*<sup>24</sup>.

În urma discuțiilor lingvistice, care au avut loc în URSS, specialiștii sovietici studiază tot mai des lexicologia istorică și semasiologia limbilor slave, precum și etimologia.

Unele probleme, mai ales teoretice de lexicologie slavă istorico-comparativă, au fost formulate în coreferatele semnate de N. P. Grinkova<sup>25</sup> și de I. I. Kovalik.<sup>26</sup>

De asemenea, trebuie să semnalăm și lucrările lui R. M. Teitlin,<sup>27</sup> în care se cercetează sensul prefixelor slave nominale, precum și ale lui A. S. Lvov.<sup>28</sup>

Progrese mari s-au făcut și în problemele de etimologie. După cum se știe, cercetările etimologice sînt de mare importanță pentru studiul istorico-compara-

<sup>22</sup> Cf. Докатов в славянских языках,, Autoreferat, Mosc., 1955, p. 15.

<sup>23</sup> Теоретический инструментальный в славянских языках... Autoreferat, Moscova, 1956.

<sup>24</sup> «Učenyje zapiski Instituta slavjanovedenija», t. XIII. Despre această lucrare, vezi mai jos.

<sup>25</sup> Некоторые вопросы изучения словарного состава славянских языков,, «Učenyje zapiski», Leningrad, 1954, vol. 92, p. 35—70.

<sup>26</sup> Питання порівняльного вивчення словотвору слов'янських мов у світлі марксистського вчення про мову in «Dopovidi ta povidomlennja L'viv's'kogo derž. universitu im. I. V. Franka», Harkov, 1953, 4, partea I, p. 47—50.

<sup>27</sup> Об основных значениях приименной приставки «на» в славянских языках «Učenyje zapiski Instituta slavjanovedenija», M., 1954, t. IX p. 205—225. Articolul lui R. M. Ceitlin, К истории употребления приименной приставки «су» в славянских языках se va tipări în t. al XVII-lea al periodicului de mai sus.

<sup>28</sup> Cf. история слова «вельми» UMŠ, 1955, 6, p. 70—71.